

forekommer mig, at det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Drenbøll) oversaa, at det 2det kongevalgte Medlem (Ussing) spurgte om Midlerne, spurgte om, hvilke Midler der var til at fremtvinge det, som Thinget anfaa for det Ønskeligste. Seg erkjender selvfølgelig fuldt ud den Opfattelse, at Trangen til Lønningsstillæg for dem, der have en Lønning mellem 2,500 og 4,400 Kr., er i fuldt saa stort Maal tilstede, som for dem, der ere lavere lønne, og at det altsaa vilde være ønskeligt at opnaa dette Tillæg ogsaa for dem. Men naar jeg endnu ikke har hørt paavise, ved hvilke Midler det skulde lykkes, og naar det har viist sig, at Forventningerne om, at denne Udsettelse skulde finde, og at Virkningerne skulde blive tilfredsstillende, ikke ere gaaede i Opfyldelse, og naar jeg ikke formaar at se, hvilke Midler dette Thing har til at tvinge det andet Thing over imod den Opfattelse, som dette Thing anser for det Rigtige, synes det mig, at det ligger naturligt for at spørge sig selv, om man kan finde det forsvarelig at forhindre, at nogle Tusind Embeds- og Bestillingsmænd faae dette Tillæg til deres tarvelige Lønninger, fordi man ikke er istand til at give saa og saa mange Hundreder Flere det Lønningsstillæg, som jeg ogsaa erkjender, at de trænge til. Det forekommer mig, at der maatte være en Trængsel til at gjøre Uret mod saa Faa som muligt. Det er det, der har ledet mig til at slutte mig til den Opfattelse, som det ærede 2det kongevalgte Medlem (Ussing) har givet Udtryk, og efter den Ytring, der fremkom fra den høitærede Conseilspræsident, kan jeg heller ikke gaa videre end til at undlade at give Mindretallets Forslag min Stemme.

Dresing: Seg tror ikke, der er Anledning for mig til at forlænge denne Forhandling, og jeg har intet Haab om at kunne overbevise det ærede 2det kongevalgte Medlem (Ussing) om dem, der muligens vilde følge ham. Som jeg sagde før, tror jeg, at de enkelte Medlemmer allerede for længe have taget deres Beslutning. Der er imidlertid en Ytring, som saldt fra den ærede 4de Landssthingsmand for 7de Kreds (Hauerslev), som jeg ikke kan lade staa aldeles uimodfat, uagtet den høitagtede Conseilspræsident har imødegaaet den. Naar mine Ord ved Forhandlingens Begyndelse lode saaledes, at en Revision var forestaaende, og at man der maatte tage Hensyn til de Konjunkturer, Erfaringen havde viist vare tilstede, og det ærede Medlem vilde betragte det, som om jeg satte en Revision synonymt med en Lønningsforhøjelse, maa jeg paa det Bestemteste modsigte dette. En Revision skal være retfærdig og samvittighedsfuld, og der kan være Tale om at gaa højere og lavere, alt efter som Erfaringen

har viist, at Lønningerne ere tilstrækkelige eller ikke; men jeg mener rigtignok, at de forløbne Aar, siden Lønningerne bleve fastsatte, have tilfulde godtgjort, at Løvet er blevet fordyret, og at Bengene tabe deres Værdi; som Følge heraf bliver en Revision i Diebliffet synonymt med en Lønningsforhøjelse.

Breinhold: Det er med velberaad Su, at jeg har ventet saa længe med at begjære Ordet, fordi jeg ønskede at lade mig paavirke af Diskussionen. Ganske vist kom jeg herind med en forudfattet Anskuelse, men den var dog ikke fastere, jeg havde, om jeg saa maa sige, ikke bidt mig stærkere fast i den, end at jeg vilde kunne paavirkes af Debatten her og kunne lade min Anskuelse modificere af de Argumenter, der maatte fremkomme. Min Overbevisning om denne Sag har nemlig i visse Henseender enkelte, om end ikke store Nuancer fra den Anskuelse, jeg tror er almindelig hos de ærede Medlemmer, jeg ellers altid i store Spørgsmaal pleier at følge. Jeg skal ganske vist indrømme, at den Forventning, jeg havde stillet til Diskussionen, ikke ganske er gaaet i Opfyldelse, men i visse Henseender er min Stilling dog bleven klarere. Seg er nu fast besluttet paa, hvorledes min Stemmegivning vil være, og da den ogsaa til en vis Grad vil nuancere mod andre ærede Medlemmer, tror jeg at skylde mig selv ganske kort at omtale den, og jeg skylde ikke alene mig selv, men endnu mere. Sagen at gjøre Rede for min Stilling, fordi jeg ikke ønsker, at der enten her eller andensteds skal lægges enten Andet eller Mere ind i den, end der virkelig ligger i den. Jeg skal ikke inklude mig paa nogen som helst Realitetsbetragtninger. Seg tror, at Sagen er drøftet ikke alene idag, men navnlig under tidligere Forhandlinger saa udførlig, at det nu vilde føre til en Øjentagelse, og jeg bilder mig ikke ind at kunne sige noget Nyt om den. Jeg skal kun udtale min Beklagelse over det Resultat, der er fremkommet af Fællesudvalgets ikke ganske korte Forhandlinger, jeg vilde have hjulpet med Glæde en Fællesindstilling som Resultat. Denne Beklagelse maa imidlertid paa ingen Maade betragtes som en Anke mod det ærede Flertal; tværtimod, jeg paastjønner i høi Grad, at dette Flertal har viist sig imødekommende, i høi Grad forsønligt, idet det endog er gaaet saavidt i Mæglingsforslag, at det, som det selv siger allersidst i Betænkningen — og det er jo i Reglen det sidste Ord, man pleier at skulle lægge vel Mærke til — har stillet mæglende Forslag, der navnlig for Landsthingets Medlemmers Bedkommende endog indeholdt en Opgivelse af deres principielle Standpunkt. Det er næsten mere endnu i Retning af Forsønlighed, end man med Willighed kunde for-